



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Baptistæ Santolii Canonici Regularis Victorini
Carmina Selecta**

Santeul, Jean de

[S.l.], 1679

Michaeli Tellerio Franciae Cancellario

urn:nbn:de:hbz:466:1-13401



MICHAELI
TELLERIO
FRANCIÆ CANCELLARIO

ET sunt qui meritos Virtuti impendere honores

Jam dubitent? ex quo Themidis Supreme Sacerdos
TELLERI, toto procerum applaudente Senatu,
Sanctum, augustum, ingens, legum sublime tribunal
Conscendis trabeatus, & omni denique regno,
Tutus depositi ingentis Rex dicere jura
Dat tibi, dum magno versat sub pectore bellum.
Sive tuæ virtutis opus, seu justa voluntas
Principis hæc fuerit, quando rationibus æquis
Ad summos simul ambæ apices te attollere certant,
Quidquid id est, votis respondent omnia nostris.

Sint alii qui per titulos sibi nomina quærant,
Qui pactâ mercede, alta ad fastigia rerum
Immeriti aspirent, & non venalia, magno

A

Conducant pretio sanctarum munia legum ;
Unde salus populorum , & pendent publica jura.
Fortunam captent alii , & popularibus auris
Gaudentes , vecti aurato per compita curru ,
Cum turba famulantum & conspicuo comitatu
Se populo ostendant : plausus gens vana secundos
Aure avida bibat , & fumo se pascat inani.
Non illo fastu , pompâ non indiget illâ
TELLERIUS, facit ipsa sibi spectanda per orbem
Grande satellitium Virtus. Quin civis & hospes
Illum oculis longè , & votis comitantur euntem :
Hoc pretium Virtutis, inemptæ hæc gloria famæ.
Quam vellet premere hanc animam, qua se altior effert
Supra alios longe proceres , minor ipse videri ,
Se celare sibi , & Patriæ prodesse latendo !
Fata obstant , hunc publica res sibi postulat unum.
Qualis ubi flos ille tener , cui plurima virtus
Intus inest , molli primum sese exerit herbâ :
Et quamquam ipse suos jam tum præsentit honores,
Vixdum se reliquis crescendo floribus æquat.
At postquam Solem accepit , non amplius ille
Se celare potest , ad amicæ munera lucis
Sublimè erigitur , socios premit undique flores
Ornatu foliorum : alto se vertice fursum

almus
Tollentem Sol amat, formansque tuendo
Dat totum durare jubar, radiisque coronat.

Grandius ora sonent, laudum argumenta tuarum
Longe alia, atque alios tibi nunc meditamur honores.
Non ego te dicam, primo sub flore juventæ,
Ante diem, maturum animi; non illa retexam
Facta, quibus doctos arrexeris ipse magistros,
Cum dubiis responsa dares certissima rebus.
Non addam, ipsa tuo ut Virtus se pinxerit ore:
Quo tu cumque oculos, gressus quocumq; ferebas,
Divinum afflabas pulchræ Virtutis amorem.

Quid memorem quantis te optarit Gallia votis
Augurio felix, te regia jura tuentem?
Ætatem supra & nil tale ferentibus annis,
Audierat te fortem animi, te rebus in arctis
Concilio regni in magno obstupuisse loquentem,
Incanos proceres, Franci capita alta senatus.
Prima rudimenta & magnæ præfagia fortis.
Tu Populo, tu Principibus, tu debitus Aulæ
Poscenti toties: sacra in penetralia Regum
Ingredere, & summis jam disce assuescere rebus.
Fors erit, ut quondam civilibus excita bellis
Gallia, dum præceps sub sceptro impubere certum
Ibit in exitium, per te sibi reddita tandem

, A ij

Attollat sese : sed enim pro munere tanto
Exul eris , jam tum patriæ vel maximus ultor,
Hæc tua fors , solii pro majestate tuendâ
Obfirmare animum , & numquam desistere cœptis.
Cognita jamdudum Imperio tua maxima virtus
Te juris vetat esse tui , cur vota moraris
Publica necquicquam obluçtans ? majore theatro
Spectandus , magnum tandem subducere cessa
Te Patriæ exemplum. Veluti si nobile flumen,
Grandes tentet aquas , dum præterlabitur urbes ,
Dum fœcundat agros , tacitis evolvere ripis.
Indignati omnes factò velut agmine fluctus ,
Frænantem cursus solitos , ac lene fluentem ,
Vi multâ urgerent fluvium , nec jam amplius amnis
Molibus aggestis glomerati vorticis undam
Sustineat , donec thalamo jam liber aperto
Divitias magnarum ingens effundat aquarum.

Interea attonitas tuba bellica personat Alpes.
Heu quæ bella ! imis tremuit Padus ipse sub undis,
Ipsæ Alpes tremuère : metus jam ponite vestros
Taurini , & celsis subjectæ montibus urbes.
Pro re Franca , Alpes TELLERIUS ibat ad altas ,
Et paribus curis magno conjunctus Iiulo ,
Quæ tot castra ducum , quæ non potuère tot enses ,

Conjurata odia, & tristes compescuit iras.
Illum omnes mirari, illum nova jura ferentem,
Armatique duces media inter castra togatum
Susplicere, illum etiam pacis consulta probantem.
Ni faciat, fluerent cognati sanguinis amnes;
Tinctaque fraterno stillarent arma cruore.

Audiit hæc Luparâ victor LODOVICUS ab alta.
Tum circumvolitans TELLERI absentis imago
Ante oculos magni se plurima Principis offert,
Et dubitamus, ait, regni præponere rebus
Instructum belli arcanis, pacisque Ministrum?

Additur ad clavum regni, bellisque regendis
Præficitur: totis plaufit Mars Gallicus armis.
Noverat & mores populorum, atque intima Regum
Confilia, altarum nodos & pondera rerum,
Hostilesque dolos bellantum, inimicaque cœpta.
Quid Germanus atrox, quid Belga, feroxve Britanus,
Quid ve sui retinens juris meditetur Iberus.
Sed quid ego hæc? lacerâ testis mihi Gallia pallâ
Dum cladem toti Imperio, exitiumque pararet,
Seditionis opus, belli implacabile monstrum.
Funditus everfæ leges, ruere optima jura:
Quin etiam Francus vocat in certamina Francum.
Plebs fræni impatiens, nullisque coercita habenis

Demens ! in patriam , in sese conversa ruebat.
Non fecus ac vacuos nullo moderamine currus ,
Carceribus ruptis rapiunt sine more quadrigæ.
Aut velut excusso navis spoliata magistro ,
Frænari indociles quam venti evertere certant ,
Volvitur arbitrio undarum , & jam victa fatiscit.
Talis erat Patriæ nimium infelicis imago .
Stant adversæ acies. Tantis TELLERIUS ausis
Obniti , læsos sceptrorum ulturus honores.
Hinc odia , hinc inimicitia , infanisque furores
Confusæ plebis , cæcique licentia ferri.
Ille animi intrepidus , dubios dum mente profunda
Eventus agitat : furor omnis detonet , inquit ,
Armorum furor omnis , & in me sæviat vnum ,
Cedimus : ancipitis Patriæ prodesse saluti
Dura per exilia , atq; etiam dum perdimur , æquum est.
Absentem flevêre duces , te Gallia flevit ,
plevit & horrendis durus quoque miles in armis :
Victoremque pudet , sequitur dum gloria victum .

Non tamen hinc tristis Patriæ deponis amorem :
Secessu in placido nemorum deserta per alta ,
Ceu Numa Romanæ dum leges conderet urbi.
Ipse inter natos medius pater , auspice cœlo ,
Placabas votis Superos , Patriæque litabas :

Grande tuis exemplum, & quondam imitabile Natis.

Atque etiam Regi prodesse vel exul amabas.

Sic ubi fertilibus tollunt se gramina campis

Undique læta, fluunt altæ sub viscera terræ

Arcani fontes, qui clam radicibus imis

Vitales succos & cœca alimenta ministrant.

Tum curvasse ferunt ramum felicis olivæ

Pacis in augurium, silvestria numina, nymphas.

Quid moror? ecce redit lætam haud inglorius aulam,

Luctatus toties, fatis sed major iniquis.

Aspiceres lætum remeanti applaudere Regem.

Pax illo redeunte redit: date lilia nymphæ

Sequanides nymphæ. Mox ille incumbere rebus

Acriùs & curas omnes impendere Regno.

Nec minus ipse suos, æquâ modo parte laboris,

Adjicit ad Natos animum: decora alta futuros

Imperii præsentit, & imo in pectore versans.

Natorum spes eximias, sibi plaudere dudum

Impatiens, tantos vix sustinet æquus honores.

Hunc adeo imprimis, signat quem justior ætas,

Muneris hæredem patriis virtutibus implet.

Huic Rex grãdem animam pro grandibus addidit ausis.

Inde animi vis illa, indefessique labores.

Si bellare parat, Martemque laceffere ferro

Terribilis LODOICUS, & hostem in prælia poscat.
Stant acies, stant castra, duces, seges ærea campis,
Terribilis facies bellorum & lethifer horror,
Torvi Brontis opus: castris si providet; ecce
Per medias hyemes, alienis mensibus anni,
Ad nutum fœcunda suis cum messibus æstas
Huc properat: tanta est castrensis copia victûs,
Non acies campo, toto non æquore classes,
Nec nova tartareis fabricata incidibus arma,
Crediderim, tanto Regnum munimine firmant,
Quantùm consilio, & cura quantùm ille sagaci.

Haud illo inferior Frater, patris altera cura,
Celsum auro caput effulgens, mitraque verendus
Ante omnes, quanta se majestate ferebat!
Et nuper quibus eloquiis! seu diceret alto
Sublimis folio, seu Regem Orator adiret.
Hinc caput attollunt tanto sub præfule Rhemi
Felices Rhemi, quibus alium cernere lumen
Contigit & primos tam fausti fideris ortus.
Quin etiam ille sacris ut priscum instauret honorem,
Delubra erigere, & sanctos præscribere ritus
Informare pios mores, perque oppida gentes
Lustrare innumeras Christique accendere amorem.
Omnibus intentum, miseris dare jura, querelas

Excipere, & longas tandem componere lites.

O bene concordēs ad publica commoda nati
Tergēmini Heroes: tales Themis optima, tales
Relligio, tales Regno Bellona petebat.

Perge modo, ecce novi incipiunt tibi surgere soles:
Perge senex venerande, ausis ingentibus imple
Grande ministerium. Te jam omnis Curia Patrum,
Te Populi, te Astræa redux, te Gallia dudum
Munus ad hoc regale, magistratumque vocabant.

Ad titulos post vota venis: fastigia tanta
Quæ sperasse, nefas aliis, te certa manebant.
Salve ô! tot votis Franco datus Arbiter orbi,
Principis Interpres, decus admirabile sæcli,
Tu famam ingentem meritis ingentibus æquas:
Externæ nil lucis egens tu lumine fulges
Purius ipse tuo: tu sanctis sanctior ipse
Surgis in exemplum Patribus: te respicit unum
Aula, suos per te discit componere mores.

Non Fraudes, non Infidiæ, non amplius Artes,
Mille nocendi Artes, fugient Litesque malignæ,
Et maletuta frement positis Mendacia larvis.
Te summo legum in folio chorus ambiet omnis
Virtutum, te Relligio, Pietasque Fidesque,
Et niveus Candor, puræ bona gaudia mentis,

Omnes Legiferi, clari virtutibus omnes,
Te longè aspicient, observabuntque tuendo,
Æquabis gravitate ferentem jura Solonem,
Romanumq; Numam, Lacedæmoniumq; Lycurgum.
Tractabis manibus puris Regale sigillum,
Unde ibunt populos Regis decreta per omnes.
Nec laus hæc fuerit laudum postrema tuarum;
Regificos inter luxus, Aulæque favores,
Fortunam indocilem dura virtute tenebis
Sub pedibus, partos meritis tot & inter honores,
Sola triumphabit pompæ nil indiga Virtus.

R. P. DE MONCHY.

Congreg. Orat. D. I. C. Sacerd.

TU mihi, qui Superis musam sacrare mone-
bas,

Plaude, fidem exolvi: Phœbum ejuravimus aras
Ante ipsas verbis solemnibus, impia vatum
Numina, laudandi & vanas desuevimus artes.
Jam plenum meliore Deo juvat ire per alta,
Et cælum peragrare, humilesque relinquere terras.
Si dubitas, nostros quos mitto perlege versus.
Non ea Mortali, Virtuti reddita laus est.